

Efter fyra års studier i Halmstad var jag på väg till det stora landet i väster, USA, för att studera företagsekonomi på Ball State University i Indiana som utbytesstudent. Tanken med studierna var flera, dels att bättra på mina engelskakunskaper men också att få uppleva något nytt och annorlunda. Det var med både stor förväntan och en del nervositet som jag begav mig iväg.

Innan jag kom iväg var det en hel del arbete med att ordna visum, söka in till skolan, ordna med boende, hitta eventuella kurser, köpa biljett och annat smått och gott som skulle ordnas. Glädjande nog var Internationella avdelningen väldigt hjälpsamma med att svara på frågor och fylla i blanketter. Ordnande av visum och resa bör ske så snabbt som möjligt då kön för besök på ambassaden kan vara lång och att tillgången minskar på flygbiljetter efterhand som resan närmar sig.

När jag kom fram till USA blev jag hämtad med en buss som tog oss till Ball State University som ligger i staden Muncie. Innan jag började studierna hade vi en introduktionsvecka där vi fick information om allt ifrån sjukförsäkring och tecknande av bankkonto till rundvandring kring och runt skolan. Upplevde första tiden som att det var väldigt mycket administration men studenter och lärare var väldigt hjälpsamma om jag behövde hjälp.

På Ball State University bodde jag på ett internat på skolan område. Detta gjorde att jag hade mindre än 15 minuters gångavstånd till föreläsningssalen men också närhet till skolans gym och simbassäng som låg bredvid internatet jag bodde på. Trivdes väldigt bra med detta boende då detta snabbt ger en möjlighet att lära känna människor och komma in i den amerikanska kulturen. Skolområdet var väldigt annorlunda jämfört med Högskolan i Halmstad då det fanns gott om grönområden och aktiviteter att delta i. Var medlem i skolan löparförening och lärde mig även konsten att fäktas i USA. På skolan och runt i Muncie gick bussar som var gratis för studenter. Däremot gick inga bussar till Indianapolis och denna transport fick man ordna på egen hand. För min egen del löste detta sig genom att jag fick skjuss av andra studenter.

Studierna på skolan kan delas in i nivåerna ifrån ett till fyra där ett motsvarar första årskurser och 4 är sistaårsnivå. Kursernas svårighetsnivå och arbetsmängd ökade med stigande nivå. Nivå fem och uppåt är magisternivå. Även om jag fick arbeta en hel del upplevde jag att kurserna var inte omöjliga att klara av och efter ett tag pratade man engelska obehindrat. Det gick även att få extrahjälp med studierna där skolan hade elever anställda som hjälpte en.

Förutom att studera besökte jag även New York, Las Vegas, Grand Canyon och fick besöka ett land som är likt Sverige men ändå så annorlunda. En resa som gett minnen och vänner för livet.

Peter Larsson